

Pouka

Živimo u doba u kojem se čuju neprestane jadikovke o nestašici glavnica potrebitih za vođenje gospodarske uprave na način, koji bi odgovarao promjenjenim okolnostima i novim uvijek rastućim potrebama.

I na žalost je istina, da posve često, usljed raskudice sredstava, nije moguće uvesti u poljodjelstvo mnoge korisnije obnove, koje bi povećavajući i osiguravajući proizvodnju, pripomagale blagostanje dotičnih gospodara.

Ali je ipak stinito i to, da je prva i najbitnija između glavnica sam čovjek, pa se može nedvojbeno utvrditi da je poljodjelstvo onakovo, kakovi su pojedinci koji se poljodjelstvom bave, kakovo je naime njihovo znanje i njihov uzgoj.

Izučen je poljodjelac temelj svakog gospodarskog napredka; on znađe shvatiti i procijeniti važnost uputa, koje mu znanost i praksa dobro spojene neprestano pružaju za poboljšanje i usavršivanje običajnih poljodjelskih radnja; on upravlja svojim imanjem pobudom i pravcem koji odgovaraju tehničkim i trgovačkim potrebama, te mu stalno nadoknadjuju njegov trud; svjestan sebe i vlastite snage, što mu baš pouka pruža, težak nemože lahko klonuti duhom, nego se nada u budućnost, te sam ili udružen steče lahko onaj glas ili povjerenje potrebno da doskoči svojim potrebama.

Sasvim je drugi slučaj za poljodjelca kome sreća nije dosudila da se obokrbi zdravom poljodjelskom naukom, jer u njegovim rukama, i najbolje upravne glavnice, ostaju bezkorisne, ili se kukavno izgube.

Može se dakle za stalno reći da je zdrava pouka najprvi temelj poljodjelstva, duša gospodarske uprave, ravnateljica proizvodnje, i uspješno sredstvo, kojim se još djelomično može nadopuniti pomanjkanje drugih glavnica.

Ako se na temelju ovih razmatranja izpitaju okolnosti poljodjelstva u Dalmaciji, dolazi se brzo do uvjerenja od koje je potrebe da se odma, svestrano i odlučno providi glede poljodjelske pouke, hoće li se podignuti ekonomično blagostanje zemlje i omogućiti ju da može stupiti uzpored drugih, putem pravog poljodjelskog napredka.